

Det forudsættes, at gasleverandøren alene retter henvendelse til det distributionselskab, forbrugeren er tilsluttet, med henblik på adgang til distributionsnettet, og at dette distributionselskab retter henvendelse til andre distributionselskaber, såfremt det finder det mest hensigtsmæssigt, at naturgassen transporteres via andre distributionsnet.

Baggrunden for bestemmelsen er, at naturgasforbrugerne kun skal betale distributionstariffen i det net, de er tilsluttet, uanset at gassen passerer flere distributionsnet undervejs til forbrugeren. Den forhandlede pris bliver således et udtryk for delingen af proventet fra distributionstariffen mellem de distributionselskaber, hvis net gassen bliver transporteret igennem.

Til § 21

Det foreslås i § 21, stk. 1, at miljø- og energiministeren bemyndiges til efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg – i praksis Folketinget Enerkipolitiske Udvalg – at fastsætte regler om adgangen til opstrømsrørledningsnet.

Ved fastsættelse af reglerne skal det sikres, at gasdirektivets krav om adgang til opstrømsrørledningsnet opfyldes. Det fremgår af direktivets artikel 23, at medlemsstaterne ved fastsættelse af regler om adgang til opstrømsrørledningsnet skal have som målsætning, at der foreligger en rimelig og åben adgang, at der skabes et konkurrencepræget marked for naturgas, og at ethvert misbrug af dominerende stilling undgås, idet de tager hensyn til sikre og regelmæssige forsyninger, kapacitet, der er eller hurtigt kan stilles til rådighed, og beskyttelse af miljøet. Det fremgår endvidere, at medlemsstaterne kan tage hensyn til følgende:

- a) Nødvendigheden af at nægte adgang, når de tekniske specifikationer er indbyrdes uforenelige, og dette problem ikke kan løses rimelig let.
- b) Nødvendigheden af at undgå vanskeligheder, som ikke kan overvindes rimelig let, og som kan være til skade for en effektiv eksisterende og planlagt fremtidig kulbrinteproduktion, herunder fra felter med marginal økonomisk rentabilitet
- c) Nødvendigheden af at respektere behørigt dokumenterede rimelige behov hos ejeren eller operatøren af opstrømsrørledningsnet for transport og forarbejdning af gas og de interesser, som alle andre potentielt berørte brugere af opstrømsrørledningsnettet eller relevante forarbejdnings- eller håndteringsfaciliteter har.
- d) Nødvendigheden af i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen at anvende deres love

og administrative procedurer i forbindelse med tildelingen af autorisationer til produktion eller opstrømsudvikling.

Direktivet giver således medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til de særlige økonomiske, tekniske og operationelle karakteristika, der gør sig gældende for opstrømsrørledningsnet.

Stk. 2 giver miljø- og energiministeren hjemmel til at fastsætte regler om bilæggelse af tvister vedrørende adgang til opstrømsrørledningsnet. Ved fastsættelse af reglerne skal gasdirektivets krav om tvistbilæggelse for opstrømsrørledninger opfyldes. Det fremgår af direktivets artikel 23, stk. 3, at tvister skal løses af en af parterne uafhængig myndighed, der har adgang til alle relevante oplysninger, således at tvister kan bilægges hurtigt under hensyn til de kriterier, der er nævnt ovenfor, og antallet af parter, der måtte være involveret i forhandlingerne om adgang til sådanne net.

Det foreslås således, at miljø- og energiministeren bemyndiges til, efter forelæggelse for Folketingets Enerkipolitiske Udvalg, at fastsætte regler om adgang til opstrømsrørledningsnet. Når reglerne om adgang til opstrømsrørledningsnet ikke foreslås fastsat i naturgasforsyningsloven, hænger det sammen med, at gasdirektivets artikel 23 om adgang til opstrømsrørledningsnet er mindre klar end bestemmelserne om adgang til transmissions- og distributionsnet samt lagre, og at det endnu ikke er afklaret, hvordan de øvrige lande vil implementere bestemmelsen. Det bemærkes, at regeringen under forhandlingerne om gasdirektivet lagde vægt på, at åbningen af det danske marked, som indebærer adgang til at bruge naturgasnettet på dansk område, forudsatte, at danske købere og sælgere af naturgas i samme omfang kunne få adgang til netsystemerne i andre lande, og dermed til de enkelte naturgasproducenter og –købere. Bemyndigelsen til ministeren gør det muligt at inddrage dette hensyn ved udmøntningen af § 21. Der sigtes mod at give samme adgang til opstrømsledninger som til transmissionsnettet i takt med, at Danmarks nabolande giver en tilsvarende adgang.

Det vil fremgå af reglerne om adgang til opstrømsrørledningsnet, som udstedes med hjemmel i naturgasforsyningsloven, at priser og betingelser for transport af naturgas i opstrømsrørledningsnet fastlægges ved forhandling mellem ejeren af nettet og ansøgeren om brug af nettet, og at Energitilsynet vil fungere som tvistbilæggelsesmyndighed. Der vil således på disse punkter være parallelitet til reglerne om adgang til transport i transmissionsnet og til lagring af naturgas, jf. lovforslagets § 18 og § 19.